

RZEŻATEK (1) *sb m*

L sg rzeżátku.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Żar, rozpalone węgle:

*W porównaniu: Iáko węgl w rzeżátku [Sicut carbo est dispositus ad prunas] á drwá ná ogniu/ thák
człowiek łwarliwy łatwie roznieći zwádę. BibRadz Prov 26/21.*

Synonim: żar.

Cf **RZEŻAWIE**

MN